

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី

Training course on

ការធ្វើផែនការ ត្រួតពិនិត្យ

និងវាយតម្លៃ

Planning, Monitoring, & Evaluation

សំរាប់អ្នកបកប្រែសេចក្តីក្នុងភូមិ

For Village Volunteer Specialist



អង្គការ ស៊ីដេស

គម្រោងគាំទ្រការបណ្តុះបណ្តាលអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍
(CIDSE Field Training Support Unit)

ឆ្នាំ ២០០៤

សេចក្តីផ្តើម

កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ចំរុះខេត្តស្វាយរៀងជាកម្មវិធីមួយដែលអង្គការស៊ីដសេកម្ពុជា បានរៀបចំសំរាប់សំរួលអោយមានដំណើរការចាប់តាំង ពីឆ្នាំ ១៩៩៤ ។ ដើម្បីធ្វើអោយសំរេចនូវគោលបំណងរបស់ខ្លួនកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ចំរុះបានរៀបចំដំណើរការនូវកម្មវិធីជាច្រើនដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងសហគមន៍ ក្នុងនោះអ្នកឯកទេសស្ម័គ្រចិត្តដែលមានសមត្ថភាពពេទ្យសត្វ និង ភ្នាក់ងារអនាម័យបង្គោល ត្រូវបានរៀបចំឡើងនិងធ្វើការពង្រឹងសមត្ថភាពជាប្រចាំ ដើម្បីជួយសំរួលដល់ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍នៅមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ។

ការធ្វើផែនការ ការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃជាផ្នែកមួយយ៉ាងចាំបាច់ក្នុងការជួយដល់ការអនុវត្តការងាររបស់អ្នកឯកទេសស្ម័គ្រចិត្តដែលបានរួមចំណែកក្នុងដំណើរការអនុវត្តនូវ គំរោងកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ចំរុះ ។

ដើម្បីអោយសកម្មភាពរបស់អ្នកឯកទេសស្ម័គ្រចិត្តកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពថែមមួយកំរិតទៀត និងឆ្ពោះទៅដល់ការស្នើសុំគ្រប់គ្រងដំណើរការសកម្មភាពរបស់អ្នកឯកទេស កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ចំរុះខេត្តស្វាយរៀងបានរៀបចំនូវវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី **ការធ្វើផែនការ ការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ** នេះឡើង ។

គោលបំណង : ក្រោយពីបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះសិក្ខាកាមទាំងអស់នឹងអាច :

- យល់ពីគំនិតនៃការធ្វើផែនការ ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ
- ចេះធ្វើផែនការ និង ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃលើសកម្មភាពដែលអនុវត្ត
- យល់ពីរបៀបសរសេររបាយការណ៍ (របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យ របាយការណ៍បញ្ចប់គំរោង)

មាតិកាអត្ថបទ

លេចផ្តើម	១	
គោលបំណង	១	
មាតិកាអត្ថបទ	២	
ពាក្យគន្លឹះចុងការធ្វើផែនការ ត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ		៣
ការធ្វើផែនការ	៣	

និយមន័យការអភិវឌ្ឍន៍	៧
គំនិតនៃការធ្វើផែនការតំរោងកម្មវិធី	៨
ការធ្វើផែនការសកម្មភាព	១២
ការណែនាំពីការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ	១៦
ការធ្វើផែនការថវិកា	១៨

លទ្ធផល ២៤

ការត្រួតពិនិត្យតំរោងកម្មវិធី ២៨

ការត្រួតពិនិត្យតំរោងកម្មវិធី	២៨
ការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងអង្គការ	២៩
ភាពខុសគ្នារវាងការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ	៣៣

ការវាយតម្លៃ ៣៤

ជំហាននៃការវាយតម្លៃ	៣៤
ការបង្កើតគោលបំណងវាយតម្លៃ	៣៤
ការបង្កើតក្រុម	៣៦
ការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រ	៣៧
ការបង្កើតផែនការ	៣៩
ការប្រមូលព័ត៌មាន	៣៩
កាសវសេររបាយការណ៍	៤០

ឯកសារយោង ៤២

អត្ថន័យនៃពាក្យដែលប្រើក្នុង ការធ្វើផែនការ

ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ



១. មិនមេរ ឬ គោលមេរ: ជាស្ថានភាពដែលគេបានកំណត់ទុក ហើយដែលស្ថានភាពនោះផ្តល់លក្ខណៈប្រសើរជាងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ឬជាស្ថានភាពធ្វើដែលគេបំប្រាថ្នា និងអាចសំរេចបានដោយប្រើរយៈពេលវែង ។

២. គោលបំណង : ជាការប្រមើលចង់បានដ៏ជាក់លាក់ ដែលអាចកំណត់ពេលវេលាច្បាស់លាស់ ហើយ នឹងឈានទៅសំរេចបានតាមការប្រតិបត្តិសកម្មភាព នៃគំរោងដោយប្រើរយៈពេលខ្លីជាង រយៈពេលដែលនាំទៅសំរេចមិនដៅ ។

៣. ផែនការ: ជាការសរសេរលំអិតដោយប្រុងប្រយ័ត្ន លើការរៀបចំចាត់ចែងការប្រតិបត្តិគំរោង នាពេលអនាគតដែលក្នុងផែនការនោះ ត្រូវរៀបចំដោយពាក់ព័ន្ធការឆ្លើយសំណួរសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម :

ក) ធ្វើអ្វី ?

ខ) ហេតុអ្វី ?

គ) ធ្វើដូចម្តេច ?

- ប្រតិបត្តិ

- ការគ្រប់គ្រង (បែងចែកធនធាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ។

ឃ) ធ្វើសំរាប់អ្នកណា ?

ង) ធ្វើនៅឯណា ?

ច) ធ្វើពេលណា ? ។ល ។

៤.សកម្មភាព : ជាការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងនៃគំរោង ប្រតិបត្តិក្នុងរយៈពេលខ្លីដើម្បីឈានទៅសំរេច គោលបំណងដែលបានកំណត់ ។

៥.ករត្រួតពិនិត្យ : ជាការតាមដាន ពិនិត្យជាបន្តបន្ទាប់ ទៀងទាត់ លើសកម្មភាព និងដំណើរការ ប្រតិបត្តិនៃគំរោងដើម្បីស្វែងយល់ថា តើការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងតាមផែនការដែលបានគ្រោងដែរឬទេ? ទន្ទឹមនឹងនេះធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ការវិកលនៃគំរោង ហើយធ្វើការតែតម្រូវការប្រតិបត្តិក្នុងករណីចាំបាច់ ។ ជាទូទៅ ការត្រួតពិនិត្យអាចធ្វើដោយអ្នកប្រតិបត្តិ គំរោងផ្ទាល់ អ្នកគ្រប់គ្រង ឬម្ចាស់ទុន ។

៦.ការវាយតម្លៃ : ជាការសិក្សាតាមលក្ខណៈប្រព័ន្ធលើប្រសិទ្ធភាព ឥទ្ធិពល ឬដំណើរការនៃគំរោង ដោយ លក្ខណៈសត្យានុម័តដើម្បីស្វែងយល់ថាតើគំរោងអនុវត្តបានជោគជ័យ តាមគោលបំណងដែល បានកំណត់ដែរឬទេ? ។ ជាទូទៅការវាយតម្លៃប្រកបដោយសុពលភាព គឺធ្វើឡើងដោយអ្នក វាយតម្លៃមកពីខាងក្រៅ ។

- **ការវាយតម្លៃលើប្រសិទ្ធភាព** : ជាការវាយតម្លៃលើគំរោង ដើម្បីស្វែងយល់ជាចំបង ថាតើ គំរោង ទទួលបានជោគជ័យតាមអ្វីដែលគោលបំណងបានកំណត់ឬទេ ? ការវាយតម្លៃតាមវិធី នេះគេជួបប្រទះ ញឹកញាប់ ពិសេសវាធ្វើឡើងពេលវដ្តនៃគំរោងត្រូវបានបញ្ចប់ភ្លាម ។

- **ការវាយតម្លៃលើឥទ្ធិពល** : ជាការវាយតម្លៃលើគំរោង ដើម្បីស្វែងយល់ជាចំបង ថាតើគំរោងទទួលបានជោគជ័យដោយបានកែលម្អលើគុណភាពនៃជីវភាព ឬគុណភាពនៃការរស់នៅ របស់ប្រជាជន ដែរឬទេ ។ ធម្មតាការវាយតម្លៃលើឥទ្ធិពលអាចធ្វើបានពេលវដ្តនៃគំរោងត្រូវបានបញ្ចប់ ភ្លាម ឬធ្វើ ក្រោយពេល គំរោងបញ្ចប់ ដែលរយៈពេលនេះប្រែប្រួលអាស្រ័យលើប្រធានបទនៃគំរោង ។

- **ការវាយតម្លៃលើដំណើរការ** : ជាការសិក្សាតែលើដំណើរការប្រតិបត្តិនៃគំរោង ប៉ុន្តែមិនសិក្សាលើប្រសិទ្ធភាព ឬឥទ្ធិពលនៃគំរោងទេ ។ ឧទាហរណ៍ : សិក្សាលើយុទ្ធសាស្ត្រក្នុង ការប្រតិបត្តិគំរោង ។ សិក្សាពីការចូលរួមរបស់ប្រជាជន សិក្សាពីការជ្រើសរើសអ្នកទទួលបានផល សិក្សាពី សេវាកម្មនានា ដើម្បីឈានទៅសំរេចលទ្ធផល ។ ល ។

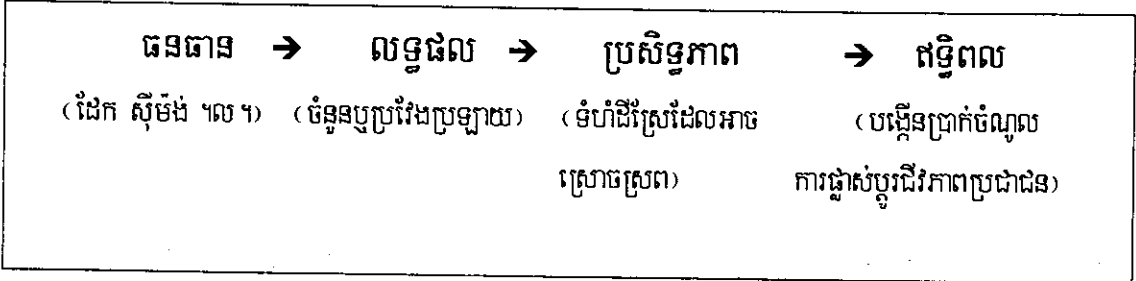
៧. ព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាន : ជាការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យទៅតាមគោលបំណងនៃគំរោង ហើយធ្វើមុនពេលដែលគំរោងចាប់ផ្តើមដំណើរការ ។ ព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានអាចប្រមូលបានដោយប្រើសន្ទស្សន៍ហើយ តែងតែរៀបរាប់ពីស្ថានភាពមិនល្អ នៃសហគមន៍ដែលគំរោងនឹងជួយកែលំអហើយព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាននឹងយកមកប្រើ ប្រាស់ប្រៀបធៀបជាមួយព័ត៌មានដែលប្រមូលបានពេលវាយតម្លៃដើម្បីធ្វើការសន្និដ្ឋានពីកំរិតប្រសិទ្ធភាពនៃ គំរោង ។

៨. សន្ទស្សន៍ : សន្ទស្សន៍គឺជាបង្គោលសញ្ញាជាទិន្នន័យពិសេស ដែលចង្អុលបង្ហាញពីស្ថានភាពរបស់គំរោង តើមានការរីកចម្រើន ឬជោគជ័យតាមការត្រាងទុកកំរិតណា?

៩. ករណីវិវាទឡើងវិញ : ជាទូទៅគឺជាការត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញប្រចាំឆ្នាំលើគំរោងឬ លើដំណើរប្រតិបត្តិការកម្មវិធីដើម្បីស្វែងរកចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្វះខាតនានា ក្នុងទិសដៅកែលំអការប្រតិបត្តិទៅថ្ងៃ អនាគត ។

១០. ធនធាន : អាចជាសំភារៈ មនុស្ស ថវិកា បច្ចេកទេស ។ល។ ដែលគេប្រើក្នុងការប្រតិបត្តិគំរោងដើម្បីឈានទៅសំរេចលទ្ធផលនានា ដែលគំរោងរំពឹងចង់បាន ។

១១. លទ្ធផល : អាចជារបស់ ផលិតផល សេវាកម្មនានា ដែលបង្កើត /ផលិតដោយសកម្មភាព នៃគំរោងដែលលទ្ធផលទាំងនេះនាំទៅដល់ការសំរេចគោលបំណងនៃគំរោង ។ លទ្ធផលនឹងសំរេចបានតែក្នុងករណីដែលគំរោងមានធនធាន ។



១២. **ការប្រតិបត្តិគំរោង** : ជាដំណើរការជាក់ស្តែងនៃគំរោង ដែលពេលនេះសកម្មភាពនានា ធនធាន ពេលវេលា ឬយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងផែនការត្រូវដាក់ចុះ អនុវត្តពិត ប្រាកដ ។

១៣. **បញ្ហា** : ស្ថានភាពដែលស្ថិតនៅក្រោមចំណុចស្តង់ដារជីវភាព ឬជាស្ថានភាពដែលចាំបាច់ត្រូវ ធ្វើការកែលំអ ។

១៤. **យុទ្ធសាស្ត្រ** : ជាប្រព័ន្ធនៃទំនាក់ទំនងសមស្របដែលជួយភ្ជាប់ ឬជួយជំរុញការប្រតិបត្តិ សកម្មភាពដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលបំណង ។

១៥. **ថវិកា** : ផែនការថវិកាតាមខ្ទង់ច្បាស់លាស់ សំរាប់ទ្រទ្រង់សកម្មភាពនីមួយៗរបស់គំរោង ចំណាយក្នុងរយៈពេលកំណត់ និងត្រូវអោយស្របគ្នាជាមួយចំនួនដែលមានជាក់ស្តែង ។

១៦. **សុពលភាព** : ភាពដែលអាចយកជាការបាន ។

១៧. **អ្នកទទួលបាន**: ក្រុមអ្នកទទួលបានជាមនុស្សដែលចូលរួមក្នុងគំរោងកម្មវិធី ។ អ្នក តំណាងរបស់ក្រុមតែងមានវប្បធម៌ ចំណេះដឹង បទពិសោធន៍ និងគុណតម្លៃ ផ្សេងៗគ្នា ។ ពួកគេក៏មានការយល់ឃើញ និងការចាប់អារម្មណ៍ខុសគ្នាដែរ ។ ដើម្បីធ្វើការសហការគ្នាក្នុងគំរោង កម្មវិធីពួកគេត្រូវតែពិភាក្សាគ្នាលើបញ្ហាចម្បងៗ ដើម្បីធ្វើការដោះដូរ បទពិសោធន៍ និងកំណត់នូវ គោលបំណង និងយុទ្ធសាស្ត្ររួមគ្នា ។



ការធ្វើផែនការ

I. ការធ្វើផែនការគំរោងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍

១. ការអភិវឌ្ឍន៍ : ការអភិវឌ្ឍន៍ជាដំណើរការសកម្មភាព ឬអន្តរាគមន៍ដែលជួយធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពនៃជីវិត ។ គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ធ្វើឡើងតាមរយៈ:

- ការផ្តល់ការគាំទ្រជាក់លាក់មួយ
- ការកំណត់នូវក្រុមគោលដៅ
- មានតំបន់គោលដៅជាក់លាក់
- មានពេលវេលាកំណត់ច្បាស់លាស់



២. គំនិតនៃការធ្វើផែនការតំរោងកម្មវិធី

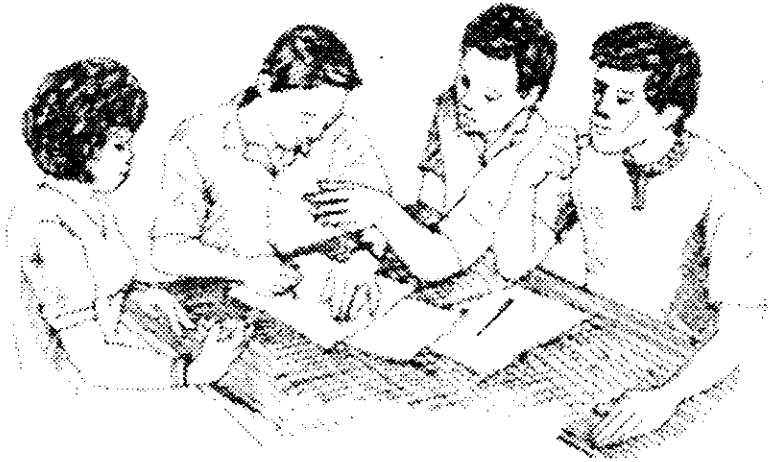
- ការធ្វើផែនការនៃតំរោងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍មួយគឺជា :
 - ការប្រជុំដោះដូរគំនិត / យោបល់
 - ការចរចាដើម្បីអោយសំរេចគោលបំណងរួម
 - ការធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត
 - ការកំណត់នូវភាពទទួលខុសត្រូវ និងទំហំនៃសកម្មភាព
 - ការព្យាយាមដើម្បីធ្វើការសហការគ្នា
 - ការឈានទៅរកកិច្ចព្រមព្រៀង
- ការធ្វើផែនការតំរោងកម្មវិធីជាដំណើរការនៃការទំនាក់ទំនង និង កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដែលមានគំនិតចង់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដូចគ្នា ។

ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការធ្វើផែនការគឺការគិតគូរពិចារណាអំពី **តំរូវការ ការសម្លឹង សមត្ថភាព** របស់គេ ដែលមានលក្ខណៈជាអទិភាព និងមានសក្តានុពល ។ **អ្នកធ្វើផែនការ** ដោយមាន**ការចូលរួម** គួរ**តែដឹង និងស្តាប់អ្នកដទៃ** រួចទើបចាប់ផ្តើមនិយាយពី**ទស្សនៈ** រួចរបស់ពួកគេ ។ បន្ទាប់មក ទៀតគេឈានទៅរកការកំណត់គោលដៅ និងគោលបំណងរួម ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបពី ឱកាស និងភាពគ្រោះថ្នាក់ ។ បន្ទាប់មកទៀតអ្នកចូលរួមទាំងអស់ធ្វើការកំណត់ពីគោលបំណង សកម្មភាព ការងារ លទ្ធផលរំពឹងទុក និងមធ្យោបាយផ្សេងៗដោយដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងតារាងអោយបានត្រឹមត្រូវ ។

ការធ្វើផែនការត្រូវចាប់ផ្តើមពីទ្រង់ទ្រាយតូច ឈានទៅរកទ្រង់ទ្រាយធំ ។ ពោលគឺធ្វើឡើង ចេញពីតាមផ្នែកតូចៗ រហូតដល់ផែនការសំរាប់ប្រទេសទាំងមូល ។

ក. គោលបំណងនៃការធ្វើផែនការ : ផែនការធ្វើឡើងដើម្បី:

- ដឹងពី តើទៅណា ? ទៅតាមផ្លូវណា ?
- ចង់ធ្វើអ្វី ? ធ្វើវាយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ព្រមព្រៀងលើគោលបំណង និងយុទ្ធសាស្ត្ររួម
- ទទួលបានគំនិត និងការយល់ឃើញ ផ្សេងៗ
- ធ្វើការសំរបស់រូលពី តួនាទី ភាពទទួលខុសត្រូវ និងកិច្ចសហការគ្នា
- ប្រើធនធានដែលមានកំនត់អោយមានប្រសិទ្ធិភាព
- ទទួលបាននូវការយោគយល់គ្នាពីភាគីដែលបានចូលរួម



ខ. ចំណុចគន្លឹះសំរាប់ដំណើរការធ្វើផែនការ : ការធ្វើផែនការត្រូវឆ្លងតាមដំណើរ

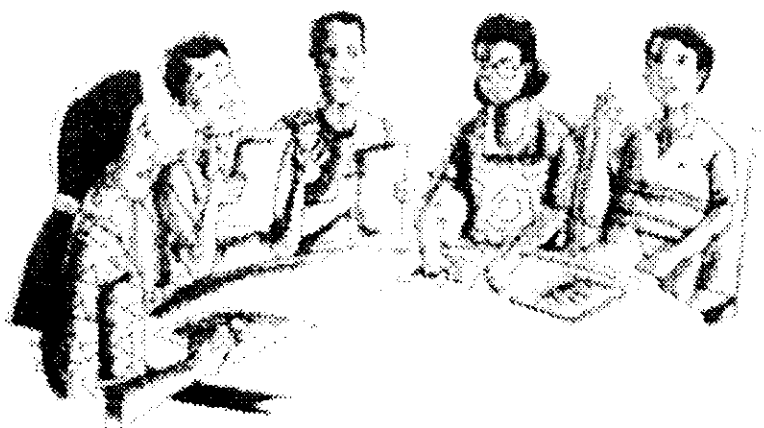
ការដូចខាងក្រោម :

- ការរៀបចំផែនការជាដំណាក់កាលនៃការបង្កើតនៃវគ្គនៃតំរោងម្សិវិធី
- យើងជ្រើសរើសកិច្ចការនៃភាពលំអិតនៅក្នុងការធ្វើផែនការអោយសមស្របទៅ នឹងទំហំនៃតំរោងម្សិវិធី ។
- ការធ្វើផែនការត្រូវផ្អែកលើបទពិសោធន៍របស់អ្នកចូលរួម និងរួមបញ្ចូលទាំងការតំរង់ទិសពីអ្នកខាងក្រៅ ។

- មិនមែនមានវិធីសាស្ត្រតែមួយ វិធីសាស្ត្រត្រូវបានបត់បែនអាស្រ័យតាមបែបបទ និងស្ថានភាព ។ ទន្ទឹមនោះត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវគោលបំណងសកម្មភាព លទ្ធផលរំពឹងទុក មធ្យោបាយដែលបានប្រើ មធ្យោបាយផ្សេងផ្ទាល់ និងអ្នកទទួលខុសត្រូវផងដែរ ។

ត.វិធីសាស្ត្រក្នុងការធ្វើផែនការ : ផែនការជាដំណើរការមួយដែលអាចធ្វើឡើងតាមរយៈវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដូចខាងក្រោម :

- ការប្រជុំ
- ការពិភាក្សាក្រុម
- ផែនទីគំនិត
- ការវាយតម្លៃជនបទដោយមានការចូលរួម
- ការវិភាគ ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និង ការគំរាមកំហែង
- ការវិភាគបញ្ហា
- ។ ល ។



ឃ. កំរិតនៃការធ្វើផែនការ : ការធ្វើផែនការការមានកំរិតជាច្រើន ដូចជា :

ការពិនិត្យពីទស្សនៈ និង បេសកកម្ម (តាមរយៈពេល ៥-១០ឆ្នាំ)



ការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ (រយៈពេល ៣-៥ឆ្នាំ)



ការធ្វើផែនការរយៈពេលវែង (ឧ. ផែនការ ១-៣ឆ្នាំ)



ការធ្វើផែនការអនុវត្ត (ផែនការប្រចាំថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ...)

ឆ. បញ្ហានៅក្នុងការធ្វើផែនការ : ការធ្វើផែនការច្រើនដូចប្រទះបញ្ហាដូចជា :

- ពេលខ្លះ យើងធ្វើផែនការច្រើនពេក ជាក់លាក់ពេក លំអិតពេក ឬ យើងអត់បានធ្វើផែនការសោះ ។
- ធ្វើផែនការដោយពុំមានការចូលរួមគ្រប់គ្រាន់ ដោយយើងគិតថា ការធ្វើផែនការ ជាការងាររបស់ប្រធាន ឬអ្នកដឹកនាំ ។
- ពេលខ្លះអ្នកអនុវត្តគំរោងពិបាកអនុវត្តតាមផែនការដែលបានគ្រោងទុក ពោលគឺ អ្នកអនុវត្តពិបាកក្នុងការបំបែកផែនការ ទៅជាសកម្មភាព ។

II. ការធ្វើផែនការសកម្មភាព

ផែនការសកម្មភាព ឬអាចហៅថា ផែនការដាក់បញ្ចូលក្នុងគំរោងកម្មវិធី ។ ជំហានដំបូងក្នុងការបង្កើតផែនការលំអិត គឺការកំណត់អោយច្បាស់នូវសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីអោយឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណង ។ ទន្ទឹមនោះក៏ត្រូវកំណត់សន្ទស្សន៍ដើម្បីធ្វើការវាស់វែងនូវភាពរីកចំរើនសំរាប់សកម្មភាពនីមួយៗ ។

១. ជំហាននៃការធ្វើផែនការសកម្មភាព

អ្នកធ្វើផែនការសកម្មភាពដោយទាញចេញពីគោលបំណងនៃគំរោងកម្មវិធីរបស់អ្នក ហើយសំរេច / កំណត់សកម្មភាពអ្វីដែលអ្នកត្រូវអនុវត្តដើម្បីអោយសំរេចគោលបំណងនោះ ។ មានជំហានចំបងៗចំនួនពីរ ក្នុងការធ្វើផែនការសកម្មភាព ដែលមានដូចខាងក្រោម :

ជំហានទី១: ការកំណត់សកម្មភាពអោយច្បាស់ :

- បំបែកគោលបំណងអោយចេញជាសកម្មភាពតូចៗ
- បង្កើតសន្ទស្សន៍សំរាប់វាស់វែងពីភាពរីកចំរើន
- កំណត់ពីរបៀបវាស់វែងពីភាពរីកចំរើន
- រំលឹកនិង បន្ថែមនូវសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យ

ជំហានទី២: ការកំណត់ពេលវេលាដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាព:

- កំណត់នូវធនធានអ្វីខ្លះដែលអ្នកត្រូវការ
- កំណត់ពេលវេលា រយៈពេលសំរាប់សកម្មភាពនីមួយៗ
- រៀបសកម្មភាពតាមលំដាប់
- កំណត់នូវកាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើម និង បញ្ចប់
- ចងក្រងជាឯកសារផែនការ

- វិធី និងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរក្នុងករណីចាំបាច់

២. ការប្រើប្រាស់ផែនការសកម្មភាព : ក្រោយពីផែនការសកម្មភាពត្រូវបានចងក្រងឡើង នោះបុគ្គលិកគំរោងចាប់ផ្តើមអនុវត្តសកម្មភាពរបស់គេអាស្រ័យតាមផែនការដែលបានគ្រោងទុកដូចជា :

- មានពេលវេលាចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ច្បាស់លាស់
- ធ្វើអោយមានឡើងជាបន្តបន្ទាប់ដូចជា របាយការណ៍ស្តីពីភាពរីកចំរើនជាដើម
- មានការគ្រប់គ្រងការងារជាក់ស្តែងជាបន្តបន្ទាប់
- វាត្រូវការធនធានដូចជា ថវិកា សំភារៈ ឧបករណ៍ និងបុគ្គលិក
- មានការកំណត់នូវលទ្ធផលនៃការងារដែលអ្នកបានអនុវត្ត

តារាងតាមដានការអនុវត្តផែនការ

គោលបំណង :

សកម្មភាព	ជំហាន	លក្ខណ៍សំរាប់ស្រុក	លក្ខណ៍សំរាប់ខេត្ត

III. ការផែនការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

គ្រប់អង្គការ ស្ថាប័នស្ទើរតែទាំងអស់តែងតែមានការផ្លាស់ប្តូរការងាររបស់ខ្លួនគ្រប់ពេល ។ មានអង្គការជាច្រើនធ្វើការងារស្រដៀងគ្នា ហើយមានថវិកាកំណត់ដើម្បីអនុវត្តការងារនោះ ។ ដើម្បីអនុវត្តការងារអោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ គេចាំបាច់ត្រូវគិតពីបរិស្ថានខាងក្នុង និងខាងក្រៅ មានន័យថា ពួកគេត្រូវធ្វើផែនការរយៈពេលវែង ដែលអាចប្រមើលមើលគ្រប់រូបភាព ។ ការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ជាវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងការធ្វើផែនការរយៈពេលវែង ។

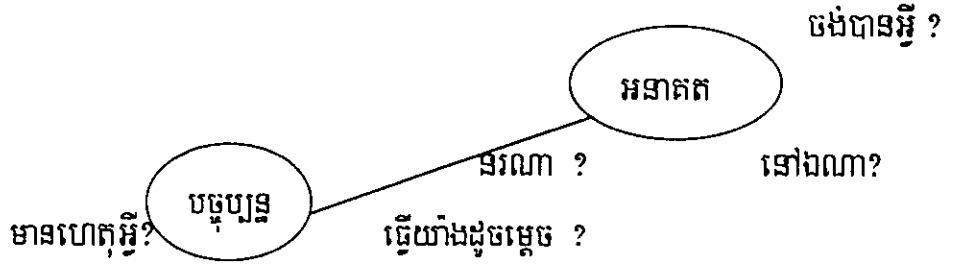
តើអ្វីទៅជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ?

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាដំណើរការនៃការកំណត់នូវអ្វីដែលអង្គការ / ស្ថាប័នចង់បាននាពេលអនាគតដោយរួមបញ្ចូលទាំងពិការតំរង់ទិស ការធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត និង វិធីសាស្ត្រដើម្បីសំរេចអោយបាន ។

គោលបំណងនៃការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្របង្កើតឡើងដើម្បី :

- បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងសំរាប់អង្គការទាំងមូល
- កំណត់អោយច្បាស់នូវទិសដៅថ្ងៃអនាគត
- ដោះស្រាយបញ្ហាអង្គការ
- រៀបចំសំណើសុំ
- បង្កើតអោយមាននូវការធ្វើការជាក្រុម



ការវាយតម្លៃ/ការវិភាគកត្តាខាងក្នុង និងខាងក្រៅ

ប្រើឧបករណ៍ : វិភាគចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និង ការគំរាមកំហែង

ចំណុចខ្លាំង	ចំណុចខ្សោយ
-	-
-	-
ឱកាស	ការគំរាមកំហែង
-	-
-	-

ការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអោយបានល្អ អ្នកធ្វើផែនការចាំបាច់ត្រូវឆ្លើយសំណួរជាមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម :

- តើអ្វីជាគោលបំណងវែងឆ្ងាយរបស់របស់អង្គការអ្នក ? (អ្វីដែលអ្នកចង់សំរេចក្នុងរយៈពេល ៣-៥ឆ្នាំ)
- តើអ្នកធ្វើការផ្តោតលើផ្នែកអ្វីជាចំបង ?
- តើអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីសំរេចគោលបំណងវែងឆ្ងាយរបស់អ្នក ?
- តើអ្នកត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់សំរេចវា?

III. ការធ្វើផែនការថវិកា

មុនពេលធ្វើផែនការថវិកាអ្នកគួរយល់ដឹងពី :

- តើអ្នកប្រើថវិកាដើម្បីអ្វី ?
- តើអ្នកគួរប្រុងប្រយ័ត្នអ្វីខ្លះ ពេលអ្នកធ្វើផែនការថវិកា ?
- តើអ្នកធ្វើផែនការថវិកាអោយបានត្រឹមត្រូវតាមរបៀបណា ?

ក្រុមម្ចាស់លុយខ្លះមានការណែនាំច្បាស់លាស់ក្នុងការសរសេរផែនការថវិកា ។ គេអាចអោយជាគំរូក្នុងការសរសេរ ។

អ្វីទៅជាផែនការថវិកា ?

ផែនការថវិកាជាការប៉ាន់ស្មាន ឬធ្វើផែនការលើថវិកា ដែលត្រូវការនៅក្នុងគំរោងកម្មវិធីទាំងមូល ។

ហេតុអ្វីចាំបាច់ត្រូវធ្វើគំរោងថវិកា ?

មានហេតុផលជាច្រើនដែលបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់នៃការរៀបចំគំរោងថវិកាដូចជា :

- ធ្វើការប៉ាន់ស្មានពីចំនួនថវិកាដែលត្រូវការដើម្បីអនុវត្តគំរោងទាំងមូល
- សំរាប់ធ្វើសំណើថវិកា : គំរោងភាគច្រើនត្រូវអនុវត្តដោយប្រើប្រាស់ថវិកាពីអង្គការ ឬរដ្ឋាភិបាល ។ ចំនួនថវិកាដែលត្រូវការចាំបាច់ត្រូវស្នើឡើងតាមរយៈការដាក់គំរោងស្នើសុំដោយភ្ជាប់មកជាមួយផែនការថវិកា ។ បើសិនជាអ្នកធ្វើគំរោងផែនការថវិកាច្បាស់លាស់នោះ ពេលខ្លះអ្នកផ្តល់លុយអាចផ្តល់ថវិកាដល់គំរោងរបស់អ្នក ក្នុងផ្នែកណាមួយដែលគេមានលទ្ធភាព ឬដោយសារថវិការបស់គេមានកំនត់ ឬគេមានគោលបំណងចង់ជួយលើផ្នែកណាមួយនៃគំរោងរបស់អ្នក ។
- ងាយស្រួលធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និង ផ្ទៀងផ្ទាត់លើការចំណាយបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ។ តើអ្នកចំណាយអស់ប៉ុន្មាន ? តើចំណាយលើអ្វីខ្លះ?

ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបរវាងថវិកាដែលអ្នកបានចំណាយជាក់ស្តែង និង ថវិកាដែលអ្នកបានធ្វើ
ផែនការ ។ ពេលខ្លះអ្នកចំណាយច្រើនជ្រុល ហើយពេលខ្លះទៀតអ្នកតិចពេក ។ ពេលជួបប្រទះបញ្ហា
ទាំងពីរខាងលើនេះ ចាំបាច់អ្នកត្រូវពិចារណាកម្មលហេតុ ហើយធ្វើការកែតម្រូវឡើងវិញ ។

ចំណុចគួរពិចារណាពេលធ្វើផែនការថវិកា :

ចំណុចគួរពិចារណាពេលធ្វើផែនការថវិកាមានដូចជា :

- ការធ្វើផែនការថវិកាត្រូវធ្វើការប៉ាន់ស្មានតម្លៃអោយជាក់លាក់បំផុត :
តម្លៃអាចមានការផ្លាស់ប្តូរក្រោយពេលអ្នកធ្វើផែនការថវិកា ។
ការផ្លាស់ប្តូរខ្លះអ្នកអាច ទស្សន៍ទាយបាន តែខ្លះទៀតអ្នកមិនអាច
ទស្សន៍ទាយបានឡើយ ។ ពេលខ្លះការចំណាយលើការធ្វើដំណើរ
មានការកើនឡើងដោយសារ មានទឹកជំនន់ ។ល។
- ផែនការថវិកាត្រូវតែច្បាស់ព្រោះ :
 - ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរតម្លៃ ឬផែនការនោះយើងមានភាពងាយ
ស្រួលក្នុងការពន្យល់ពីហេតុផលរបស់វា ។
 - ផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់អ្នកដទៃ ដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ថវិកានៅ
ពេលមានការភ្លេច ។
 - មានភាពងាយស្រួលក្នុងការត្រួតពិនិត្យថវិកា
- ផែនការថវិកាត្រូវមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ : ក្នុងផែនការថវិកាត្រូវ
ដាក់បញ្ចូលទាំងអស់រាល់ការចំណាយ ។ ក្រោយពេលគំរោងថវិកាត្រូវ
បានអនុម័តអ្នកពិតជាមិនអាចនិយាយថា " ខ្ញុំសូមទោស ខ្ញុំភ្លេចដាក់
បញ្ចូលការចំណាយលើការធ្វើដំណើរ...."បានឡើយ ។ នេះជាឧទាហរណ៍
មួយយ៉ាងសំខាន់ ដើម្បីរំលឹកអ្នកអោយយកចិត្តទុកដាក់បំផុតនៅពេល
ធ្វើ ផែនការថវិកា ។

- គំរោងថវិកាត្រូវតែពិតប្រាកដ : កាលណាអ្នកធ្វើផែនការថវិកាមិនបានត្រឹមត្រូវនោះ អ្នកផ្តល់លុយ គេនឹងបាត់ទំនុកចិត្តលើអ្នក ពេលនោះអ្នកនឹងគ្មានឱកាសបានទទួលថវិកាពីគេទៀតឡើយ ។ ចង់អោយមានទំនាក់ទំនងយូរអង្វែង សំខាន់គឺត្រូវបង្កើតការទំនាក់ទំនង និងទំនុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ។

ការបែងចែកខ្ទង់ថវិកា

- ចំណាយលើបុគ្គលិក
 - ប្រាក់បៀវត្សន៍ :
 - នាយក
 - អ្នកគ្រប់គ្រង
 - ក្រុមបច្ចេកទេស
 - គណនេយ្យករ
 - ។ល ។
 - ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ
 - ផលប្រយោជន៍របស់បុគ្គលិកផ្សេងៗទៀត
- ឧបករណ៍ ការដឹកជញ្ជូន :
 - រថយន្ត
 - ម៉ូតូ
 - រថយន្តដឹកទំនិញ
- ឧបករណ៍ការិយាល័យ :
 - ប្រដាប់កិប
 - កុំព្យូទ័រ
 - ម៉ាស៊ីនថតចម្លង

- តុ កៅអី..... ។ល ។
- សំភារៈប្រើក្នុងកម្មវិធី
 - ដីខ្សាច់
 - ស៊ីម៉ង់ត៍
 - ឥដ្ឋ
 - អណ្តូងស្នប់ ។ល ។
- ការបណ្តុះបណ្តាល :
 - សំភារៈបង្រៀន
 - ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសំរាប់សិក្ខាកាម
 - កំរៃសំរាប់ការពិគ្រោះយោបល់
- ការចំណាយលើការធ្វើដំណើរ
 - ប្រេង
 - ការជួសជុល
 - ការថែរក្សា ។ល ។
- ការចំណាយសំរាប់ការិយាល័យ :
 - សំភារៈប្រើប្រាស់
 - ថាមពលអគ្គិសនី
 - ទឹក
 - ការបោសសំអាត
 - ការជួសជុល ។ល ។
- ប្រាក់បំរុង (សំរាប់ចំណាយផ្សេងៗដែលមិនមានការគ្រោងទុក) : ជា
- ទូទៅប្រាក់បំរុងនេះមានប្រមាណ ៥5 នៃផែនការថវិកាទាំងអស់ ។

គំរូតម្លៃគំរោងថវិកា

ឈ្មោះគំរោង : រយៈពេលនៃគំរោង : ចាប់ពី.....ដល់.....

កាលបរិច្ឆេទនៃការរៀបចំ : រៀបចំដោយ :

លេខកូដ	ផ្នែកនៃការ	ខ្នងចំណាយ	ការប៉ាន់ស្មាន	សរុប/ ឯកតា	សរុប
បសុគ្គលិក		ប្រាក់ខែ	- វិស្វករ ១៩ x ៣ខែ x ៣០០/ខ - អ្នកបច្ចេកទេស ៣៩ x ២ខែ x ២០០/ខ	៥០០ ១២០០	២១០០
ក១	បណ្តុបណ្តាល	ការជ្រើសបុគ្គលិក តំលៃបណ្តុបណ្តាល ការស្នាក់នៅ ការធ្វើដំណើរ	៥០ដុល្លារ x ១ដង ១៥០/ម/វគ្គ x ៣៩ x វគ្គ ១០/ម x ៣៩ x ៤ថ្ងៃ ១០/ម x ៣៩	៥០ ៤៥០ ១២០ ៣០	៦៥០
ខ	សំភារៈសាងសង់ អណ្តូង	ស៊ីម៉ង់ គ្រួស ខ្សាច់ បំពង់ទឹប ដងស្តាប់	១៣៧/ម x ៥០ម x ៣.៥/៣៧ ១ម /ម x ៥០ម x ១ដុល្លារ /ម ១ម /ម x ៥០ម x ១ដុល្លារ /ម ៨ទឹប/ម x ៥០ម x ១ដុល្លារ/ទឹប ១០០ដុល្លារ/ម x ៥០ម	១៧៥ ៥០ ៥០ ៤០០ ៥០០០	៥៦៧៥
គ	ការដឹកជញ្ជូន	សំរាប់ឧបករណ៍ និង សំភារៈសាងសង់	៥០ដុល្លារ /អណ្តូង x ៥០ អណ្តូង	២៥០០	២៥០០
ឃ	ចំណាយការិយាល័យ	សំភារៈប្រើប្រាស់	៧៥ដុល្លារ /ខែ x ៣ខែ	២២៥	២២៥
	សរុប				១១១៥០
ង	ប្រាក់បំរុង	៥% នៃសរុបខាងលើ			៥៥៧.៥
	សរុបចំណាយក្នុងគំរោងកម្មវិធី				១១៧០៧.៥

សន្ទស្សន៍



សន្ទស្សន៍គឺ ជាបង្គោលសញ្ញាឬជាទិន្នន័យពិសេសដែលចង្អុលបង្ហាញពីស្ថានភាពរបស់គំរោងថា មានការរីកចំរើន ឬជោគជ័យ តាមការគ្រោងទុកដែរឬទេ ។

សន្ទស្សន៍ត្រូវបានគេបង្កើតឡើង នៅពេលដែលគោលបំណងនៃគំរោងត្រូវបានសរសេរ ច្បាស់លាស់ ជាក់លាក់ ដែលធ្វើអោយគេអាចវាស់វែងលទ្ធផលបាន ។

សន្ទស្សន៍ត្រូវតែបង្កើតអោយស្រេចក្នុងដំណាក់កាលធ្វើផែនការ សំរាប់ប្រតិបត្តិគំរោង ។ ខាង ក្រោមនេះគឺជាកត្តាសំខាន់ៗ ដែលនាំដល់ការជ្រើសរើសសន្ទស្សន៍ជាគន្លឹះទាំងឡាយ ហើយដែល សន្ទស្សន៍នោះអាចប្រើនៅពេលត្រួតពិនិត្យ

- ព័ត៌មានដែលនឹងបង្ហាញថា គោលបំណងនៃគំរោងបាននឹងកំពុងឈានទៅរកការសំរេចបានឬទេ ?
- ព័ត៌មានដែលត្រូវការសំរាប់ស្វែងយល់ពីប្រសិទ្ធិភាពនៃការគ្រប់គ្រងការងារ (ឧទាហរណ៍ ផ្នែកថវិកា បុគ្គលិក និងភស្តុភារ ។ល។

សន្ទស្សន៍អាចចែកជាបី :

- **សន្ទស្សន៍ដំណើរការ**
- **សន្ទស្សន៍ឥទ្ធិពល**
- **សន្ទស្សន៍ជាហិរិមាណ និងសន្ទស្សន៍ជាគុណភាព**

១. សន្ទស្សន៍ដំណើរការ :

បង្ហាញថា តើសកម្មភាពនានាដែលបានគ្រោងក្នុងផែនការ ត្រូវបានគេប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ។ សន្ទស្សន៍ របៀបនេះនឹងបង្ហាញពីគុណភាព និងភាពសមស្រប ។ សន្ទស្សន៍នេះក៏បង្ហាញយើងផងដែរថា តើសកម្មភាព ដែលបានគ្រោងនីមួយៗត្រូវបានគេប្រតិបត្តិដោយរបៀបណា ។ សន្ទស្សន៍ដំណើរការខ្លះ តាមរយៈការប្រតិបត្តិអាចប្រមូលបានប្រចាំថ្ងៃ ។

ឧទាហរណ៍-សន្ទស្សន៍ដំណើរការ : ក្នុងមន្ទីរពេទ្យដែលមានកត់ត្រាព័ត៌មានពី ចំនួនប្រជាជនមក
ពិនិត្យអាការៈ រោគដែលត្រូវត្រួត ដោយអ្នកជំងឺរោគវិនិច្ឆ័យរបស់គ្រូពេទ្យ និងការសរសេរវិជ្ជបញ្ជា ។ល។

២. សន្ទស្សន៍លទ្ធផល : សន្ទស្សន៍លទ្ធផលចែកចេញជាពីរ សន្ទស្សន៍បរិមាណ និងសន្ទស្សន៍
គុណភាព ។

ជាទូទៅសន្ទស្សន៍ជាបរិមាណ ងាយស្រួលកំណត់ជាងសន្ទស្សន៍គុណភាព ។ សន្ទស្សន៍ជា
គុណភាព ច្រើនមានភាពស្មុកស្មាញច្រើន ដូច្នេះដើម្បីសំរួលការប្រមូលទិន្នន័យគេច្រើនសួរ ឬពិភាក្សា
ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងធ្វើការអង្កេតផង ។

ឧ- គោលបំណង : បង្កើនជំនឿទុកចិត្តរបស់ស្ត្រីក្នុងការទំនាក់ទំនង

ដូច្នេះសន្ទស្សន៍សំរាប់វាស់វែងជំនឿទុកចិត្តអាចជា :

- ភាពញឹកញាប់នៃការធ្វើទំនាក់ទំនង
- សមត្ថភាពក្នុងការទំនាក់ទំនង(ពន្យល់ពីគោលបំណងច្បាស់លាស់ទេ) ។ល។
- អាកប្បកិរិយាពេលទំនាក់ទំនង
- លទ្ធផលនៃការទំនាក់ទំនង ដើម្បីអោយទទួលបានព័ត៌មានខាងលើច្បាស់ យើងត្រូវសួរសំណួរ
បញ្ជាក់ និងធ្វើការអង្កេតជាក់ស្តែងផង ។

ឧទាហរណ៍ សន្ទស្សន៍ជាបរិមាណ គោលបំណង : បង្កើនទិន្នផលកសិកម្ម ជាពិសេសដំណាំស្រូវ ។

សន្ទស្សន៍ជាបរិមាណនាមជា : ទិន្នផលស្រូវ គឺឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតាគិតជាមធ្យម ។

នៅក្នុងការវាយតម្លៃគប្បីមានព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងគំរោង ដែលត្រូវប្រមូលអោយ
ស្រេចមុនគំរោងត្រូវបានគេប្រតិបត្តិ ហើយព័ត៌មានដូចគ្នានេះនឹងត្រូវបានគេប្រមូលម្តងទៀតក្រោយ ពេល
ដែលគំរោងដំណើរការបានមួយរយៈ (អាចជា ៥ ឆ្នាំ ឬ ១០ ឆ្នាំ) ។ ល។ ដើម្បីប្រៀបធៀបពិភិត ដែល
ប្រែប្រួលក្នុង សហគមន៍ និងក្រោយគំរោងប្រតិបត្តិ ។ ព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានគប្បីចាប់ផ្តើមប្រមូលនៅ ពេល
ដែលថវិកាត្រូវបានគេយល់ព្រមផ្តល់ជំនួយហើយព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាននេះអាចប្រមូលបានបើសិនជា
គោលបំណងនៃគំរោងបង្កប់ ខ្លឹមសារនៃការកែប្រែរូបភាពណាមួយនៃសហគមន៍ក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ ។

ឧទាហរណ៍ : បង្កើនទិន្នផលកសិកម្មជាពិសេសដំណាំស្រូវ ។ កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់របស់កុមារ (០-១៥) ដោយសារជំងឺ ។

តើព័ត៌មានដែលប្រមូលបានពេលធ្វើការវាយតម្លៃជនបទ ដោយមានការចូលរួមអាចជាព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាន ដែរឬទេ ?

ចំពើយតិមិនអាចទាំងស្រុងទេ ព្រោះគោលបំណងពេលធ្វើការវាយតម្លៃជនបទដោយមានការចូលរួមគឺស្វែងរកបញ្ហាក្នុងសហគមន៍ ដើម្បីធ្វើផែនការអន្តរាគមន៍ - ផែនការគំរោង ។ ប៉ុន្តែព័ត៌មានជាមូលដ្ឋានត្រូវ ចាប់ផ្តើមត្រូវចាប់ផ្តើមប្រមូលពេល ដែលលំអិតគំរោងត្រូវបានសរសេររួចជាស្រេច ជាពិសេសក្នុងដំណាក់កាលនេះគោលបំណងនៃគំរោងក៏ត្រូវបានគេកំណត់រួចផងដែរ ដូច្នេះព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាននេះត្រូវដើរតាមទាំងស្រុង ឬត្រូវស៊ី ជាមួយគោលបំណងគំរោង ។

៣. សន្ទស្សន៍កិច្ចពល

ជួយអោយយើងប៉ាន់ស្មានពីភារិកចំរើន ឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងនៃគំរោង ។ ឥទ្ធិពលក្នុងកម្មវិធីអាច វិជ្ជមាន និង អវិជ្ជមាន ។ សន្ទស្សន៍គួរតែបង្ហាញនៅការផ្លាស់ប្តូរដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីឥទ្ធិពលផ្នែកណាមួយនៃកម្មវិធី និង គោលបំណងគំរោង ។

សន្ទស្សន៍អាចប្រើបានសំរាប់វាស់វែងទាំងដំណើរការ និងទាំងឥទ្ធិពលនៃផ្នែកណាមួយរបស់គំរោងផង ។

ឧទាហរណ៍ : គោលបំណងនៃកម្មវិធី បំផុសអោយមានការយល់ដឹងពីសុខភាពម្តាយ និងកុមារក្នុងសហគមន៍នឹង ធ្វើការកែលំអសុខភាពម្តាយមុន និងក្រោយពេសសំរាល ។

កំណត់របៀបវាស់វែងលើភាពរីកចំរើន

បន្ទាប់ពីកំណត់សន្ទស្សន៍ អ្នកត្រូវគិតថា តើត្រូវវាស់វែងយ៉ាងដូចម្តេច ? ការវាស់វែងត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ

- របាយការណ៍ស្តីពីភាពរីកចំរើននៃគំរោងកម្មវិធី
- ការចុះត្រួតពិនិត្យនៅតាមមូលដ្ឋាន / តំបន់គោលដៅ

- មធ្យោបាយផ្សេងៗទៀតសូមសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវម នឹងវាស់
វែងសន្ទស្សន៍នឹងជួយអ្នកពីលើការវាស់វែង នោះតែអ្នកត្រូវគិតថា តើ
សន្ទស្សន៍ដែលអ្នកបានជ្រើសរើសមានលក្ខណៈពិតប្រាកដ ឬទេ ? អាច
វាស់បាន ឬទេ ? ។



ការត្រួតពិនិត្យគម្រោងកម្មវិធី

*** ការត្រួតពិនិត្យជាអ្វី ?**

ការត្រួតពិនិត្យជាការត្រួតពិនិត្យរបស់បុគ្គលិកលើសកម្មភាព និងចំណេះដឹងរបស់បុគ្គលិកគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីស្វែងយល់ថាតើការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងនេះតាមផែនការ ដែលបានគ្រោងដោយឬទេ ? តើមាននេះធ្វើការផ្សេងគ្នាទៅពីការកំណត់នៃផែនការ ហើយធ្វើការកែសម្រួលការប្រតិបត្តិក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់ ។



ការត្រួតពិនិត្យចែកចេញជាពីរផ្នែកធំៗ :

- ១- ការត្រួតពិនិត្យលើកម្មវិធី
- ២- ការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងអង្គការ

I. ការត្រួតពិនិត្យកម្មវិធី :

*** តើយើងធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើអ្វីខ្លះ ?**

១- ត្រួតពិនិត្យលើការប្រតិបត្តិ : ជាការត្រួតពិនិត្យលើចំនួនអ្នកទទួលបាន គុណភាពអ្នកទទួលបាន ធនធាននានាសំរាប់កម្មវិធី ជំហាននៃការអនុវត្តន៍គម្រោង ពេលវេលាដែលត្រូវប្រតិបត្តិសកម្មភាព ចំនួនអង្គការ ដែលជីកបាន សេវាកម្មនានា ។

២-ត្រួតពិនិត្យប្រសិទ្ធភាព : ជាការត្រួតពិនិត្យដោយយោងតាមគោលបំណងគំរោង ដែលបានកំណត់ ជាទូទៅការត្រួតពិនិត្យរបៀបនេះ ផ្តល់ឱកាសអោយយើងស្វែងយល់ថា លទ្ធផលនានាដែលផលិតដោយ សកម្មភាព នឹងអាចនាំឆ្ពោះទៅសំរេចគោលបំណងគំរោងកម្មវិធីដែរឬទេ ? យើងក៏អាចដឹងផងដែរពីសន្ទុះ ឬ សក្តានុពលនៃគំរោងក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃការត្រួតពិនិត្យ ។

៣-ការត្រួតពិនិត្យលើឥទ្ធិពល : ជាទូទៅគេកំរើការត្រួតពិនិត្យលើឥទ្ធិពលណាស់ ព្រោះការសិក្សា លើឥទ្ធិពលច្រើនធ្វើទៅបាននៅពេលវដ្តនៃគំរោងបានបញ្ចប់ភ្លាម ឬធ្វើក្រោយគំរោងត្រូវបានមួយរយៈ ។

II. ការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងអង្គការ :

ជាទូទៅការត្រួតពិនិត្យរបៀបនេះច្រើនធ្វើដោយម្ចាស់ទុន ប៉ុន្តែក្រុមគ្រប់គ្រងរបស់អង្គការនីមួយៗក៏គួរ ធ្វើការត្រួតពិនិត្យទៅលើចំណុចទាំងអស់ខាងក្រោមនេះ ព្រោះវាជួយអោយអង្គការនីមួយៗមានលក្ខណៈកាន់តែ សុក្រិត្យ ។

- ១- រចនាសម្ព័ន្ធអង្គការ
- ២- ការទំនាក់ទំនងខាងក្នុងអង្គការ
- ៣- ការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក
- ៤- ការគ្រប់គ្រងថវិកា
- ៥- ឯកសាររដ្ឋបាល
- ៦- ការងារភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពបុគ្គលិក
- ៧- ទំនាក់ទំនងខាងក្រៅអង្គការ ដូចជាទំនាក់ទំនងជាមួយម្ចាស់ទុនដាក់បណ្តាញជាមួយ អង្គការ ឬស្ថាប័ននានា ។

ចំពោះការវាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងអង្គការ គឺគេអាចវាយតម្លៃលើចំណុចទាំងអស់ខាងលើ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គេនឹងសិក្សាលើចំណុចថ្មីមួយទៀត គឺ (SWOT= ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស ការបារម្ភ / ការគំរាមកំហែង)

*** ហេតុអ្វីចាំបាច់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ? (សារៈសំខាន់នៃការត្រួតពិនិត្យ)**

- ១- ដើម្បីការតាមដានពីការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែង ដោយប្រៀបធៀបនឹងផែនការដែលបានគ្រោង
- ២- ស្វែងយល់ពីការរីកចម្រើននានានៃគំរោងដែលឆ្ពោះទៅសំរេចគោលបំណង
- ៣- កំណត់បញ្ហា ដែលអាច ឬកំពុងរាំងស្ទះការប្រតិបត្តិ ឬឧបសគ្គនានាពាក់ព័ន្ធដំណើរការ
- ៤- រកដំណោះស្រាយអោយបានទាន់ពេលវេលា ក្នុងករណីចាំបាច់អាចកែលំអយុទ្ធសាស្ត្រ ដំណើរការ

ប្រតិបត្តិធានា ដើម្បីទទួលបានសមិទ្ធផលសមស្របនាពេលអនាគត

៥- តំរង់ទិសដៅការងារឆ្ពោះទៅរកសំរេចគោលបំណង

៦- ធនធានត្រូវបានគេយកទៅប្រើប្រាស់បានសមស្របឬទេ?

៧- ដើម្បីផ្តល់នូវរបាយការណ៍នៃព្រឹត្តិការណ៍ធានា

៨ - ដើម្បីផ្តល់នូវព័ត៌មានសំរាប់ការវាយតម្លៃក្នុងពេលអនាគត

*** បញ្ហាដែលគេធ្លាប់ជួបប្រទះក្នុងការត្រួតពិនិត្យនៃប្រតិបត្តិការគំរោង :**

១- ពុំមានការប្រតិបត្តិតែម្តង ឬប្រតិបត្តិពុំពេញលក្ខណៈ : តាមអ្វីដែលគេបានគ្រោង

(ឧ- ប្រើធនធានតិចជាង ពុំបានប្រតិបត្តិតាមជំហាននានានៃកម្មវិធី) ។ល។

២- ការប្រតិបត្តិខុសទិសដៅ (ឧ- ការអប់រំដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសខ្ពស់ អប់រំពីអាហារបំប៉ននានា

ដែលអ្នកភូមិពុំអាចរកបានក្នុងសហគមន៍គាត់ ជ្រើសរើសអ្នកទទួលផល ដែលពុំមែនជាអ្នកក្រីក្រ ។ល។)

ការប្រតិបត្តិពុំមានលក្ខណៈជាស្តង់ដា (ឧ- ការផ្តល់សេវាកម្មប្លែកៗពីគ្នាលើគំរោងកម្មវិធីដូចគ្នាគ្រាន់
តែប្រតិបត្តិនៅភូមិខុសគ្នា ។ល។



*** តើអ្នកណាខ្លះ គួរធ្វើការពិនិត្យលើគំរោងកម្មវិធី ?**

អ្នកមានតួនាទីត្រួតពិនិត្យកម្មវិធី អាចរាប់បញ្ចូលចាប់ពីគណកម្មការនានាក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់ភូមិ រហូតដល់បុគ្គលិកប្រតិបត្តិកម្មវិធី និងអ្នកគ្រប់គ្រងអង្គការ ។ ប៉ុន្តែព័ត៌មានក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធទាំងអស់នេះ មិនដូចគ្នាទេ វាអាស្រ័យលើការបែងចែកការទទួលខុសត្រូវនៃបុគ្គលិកម្នាក់ៗ ។

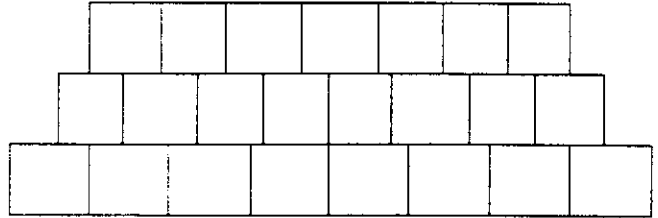
ម្ចាស់ទុន



ប្រធានអង្គការ



អ្នកប្រតិបត្តិផ្ទាល់ (ប្រធានកម្មវិធី)



*** តើត្រូវត្រួតពិនិត្យលើកញ្ចប់ប៉ុណ្ណា ?**

ភាពញឹកញាប់នៃការត្រួតពិនិត្យ គឺអាស្រ័យនឹងកត្តាមួយចំនួនដូចខាងក្រោម :

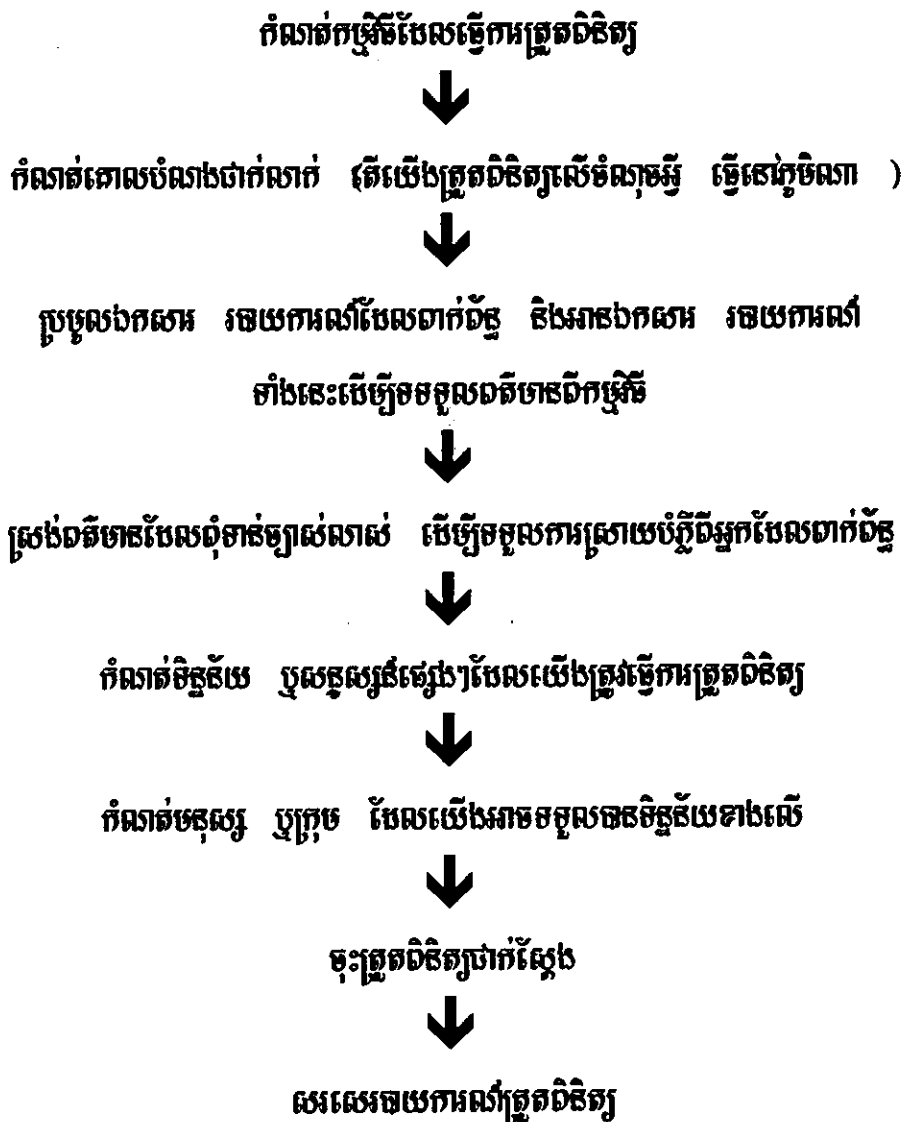
- 2- ទំហំ និងភាពស្មុគស្មាញនៃគំរោង
- 2- ស្ថានភាពគំរោង (គំរោងចាស់ ឬថ្មី)
- 3- សមត្ថភាពបុគ្គលិកដែលប្រតិបត្តិគំរោង
- 4- តម្លាភាពនៃអ្នកគ្រប់គ្រង ។ ល។

ដូច្នេះ ករណីគំរោងថ្មី ស្មុគស្មាញ សមត្ថភាពបុគ្គលិកប្រតិបត្តិគំរោងនៅមានកំរិត ។ល។ នោះថ្នាក់គ្រប់គ្រង អង្គការ ឬម្ចាស់ទុនត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យអោយបានញឹកញាប់ ដើម្បីជួយតំរូវតំរង់ទិសដៅការប្រតិបត្តិ និង ជួយដោះស្រាយបញ្ហានានា ។

*** តើការត្រួតពិនិត្យធ្វើសំរាប់អ្នកណា ?**

- ១- ម្ចាស់ទុន (ដើម្បីទាក់ទាញការគាំទ្របន្ត)
- ២- អង្គការផ្ទាល់ខ្លួន (ដើម្បីតំរង់ទិសដៅនៃកម្មវិធី, កែលំអការប្រតិបត្តិ និងដោះស្រាយបញ្ហានានា ទាន់ពេលវេលា)
- ៣- អ្នកទទួលផល ទទួលបានផលប្រយោជន៍ត្រឹមត្រូវពីកម្មវិធី ។

*** ចំហោននៃការត្រួតពិនិត្យ :**



សូមចងចាំ : ជាទូទៅការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃមានចំណែកចំណែកខ្លះៗយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និងមាន តួនាទី ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាក្នុងការគ្រប់គ្រងគំរោង ហើយការត្រួតពិនិត្យឆ្លងទៀងទាត់ត្រឹមត្រូវ និង ច្បាស់លាស់អាចធានាបានលទ្ធផលជោគជ័យនៃគំរោង ។

ប៉ុន្តែគេមិនមែនឃើញភាពខុសគ្នាជាមូលដ្ឋានរវាងការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃបច្ចេកទេសខាងក្រោម :

ការត្រួតពិនិត្យ	ការវាយតម្លៃ
<p>១- ផ្ទៀងផ្ទាត់ដំណើរប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងដែលគ្រោង</p> <p>២- មានលក្ខណៈសាមញ្ញជាងទេ ?</p> <p>៣- ធ្វើដោយអ្នកខាងក្នុង</p> <p>៤- ធ្វើទៀងទាត់និងបន្តបន្ទាប់ ក្នុងពេលគំរោង ដំណើរការ</p> <p>៥- ជួយតំរូវកម្មវិធី កែលំអការប្រតិបត្តិ ។ល។</p> <p>ដើម្បីនាំឆ្ពោះទៅសំរេចគោលបំណងគំរោង.</p>	<p>១- ត្រួតពិនិត្យថាតើ គោលបំណងគំរោងត្រូវ សំរេចបាន ឬ ធ្វើការប្រៀបធៀបការប្រែប្រួលស្ថានភាព សហគមន៍ មុន និងក្រោយប្រតិបត្តិគំរោង</p> <p>២- ត្រូវរៀបចំតាមប្រព័ន្ធបែបបទ និង បច្ចេកទេស ច្បាស់ លាស់</p> <p>៣- ធ្វើដោយអ្នកខាងក្រៅ</p> <p>៤- អាចធ្វើពាក់កណ្តាលវដ្តនៃគំរោង ឬពេល គំរោងត្រូវ បានបញ្ចប់</p> <p>៥- ដើម្បីធ្វើការសំរេចចិត្តថា ត្រូវបញ្ឈប់ គំរោង ឬ មួយគំរោងគួរបន្តទៀត លើបន្ត តើគួរកែលំអ អ្វីខ្លះ ?</p>



ការវាយតម្លៃគុណភាពកម្មវិធី

ជំហានក្នុងការវាយតម្លៃ

- ១- ការបង្កើតគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ
- ២- ការបង្កើតក្រុមវាយតម្លៃ
- ៤- ការបង្កើតផែនការវាយតម្លៃ
- ៣- ការប្រើសេចក្តីសម្រេចវាយតម្លៃ
- ៥- ការប្រមូលទិន្នន័យ
- ៦- ការធ្វើរបាយការណ៍លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ

I. ការបង្កើតគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ :

១. ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តដើម្បីវាយតម្លៃ :

ជាធម្មតាការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តដើម្បីវាយតម្លៃ គឺជាការពិភាក្សាគ្នាដោយកម្មវិធីមួយ និងអ្នកចូលរួមរបស់វាដូចជា អ្នកទទួលផល បុគ្គលិកកម្មវិធី អ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។ គោលបំណង និងក្តីសង្ឃឹមនៃការវាយតម្លៃត្រូវតែមានការយល់ព្រមគ្នាជាមុនអោយបាន ច្បាស់លាស់ ។

២. គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃនិងគោលបំណងកម្មវិធី :

គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃទាំងអស់ គឺដើម្បីអោយដឹងពីភាពជឿនលឿននៃកម្មវិធីមួយ ដែលបានអនុវត្តកន្លងមក ថាតើវាអាចទទួលបាននូវគោលបំណងរបស់វាដែរឬទេ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានមូលហេតុជាច្រើនដែលរមែងតែមានការពិបាកដើម្បីវាយតម្លៃគោល
បំណងនៃកម្មវិធីមួយអោយបានច្បាស់លាស់ ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាឧទាហរណ៍ខ្លះ ដែលបង្ហាញពីការលំបាក
ខាងលើ :

ក-នៅពេលដែលកម្មវិធីបានចាប់ផ្តើម ការបញ្ជាក់ពីគោលបំណងនៃកម្មវិធីមានលក្ខណៈយ៉ាងទូលំ
ទូលាយ ។ ឧទាហរណ៍ ការកាត់បន្ថយភាពឈឺចាប់ ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការរស់នៅ ក្នុងករណី វាពិបាក
ធ្វើការវាយតម្លៃលើគោលបំណងទាំងនោះណាស់ ។

ខ-ពេលខ្លះគោលបំណងនៃកម្មវិធីដោយឆ្លើយ តបទៅនឹងតម្រូវការការចម្រាន់ និងដើម្បីអោយ
មានការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ពីបញ្ហា ។ ឧទាហរណ៍កម្មវិធី ដែលគេចាប់ផ្តើមពីការអប់រំផ្នែកអាហាររូបត្ថម្ភ
និងមានគោលបំណងដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការផ្តល់ អាហាររូបត្ថម្ភ ហើយបន្ទាប់មកគេយល់
ថាត្រូវរួមបញ្ចូលការដាំបន្លែតាមផ្ទះ និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវការអនុវត្តការងារកសិកម្ម ។

គ-ក្រៅពីការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ និងជាផ្លូវការនូវគោលបំណងកម្មវិធីខ្លះក៏មានគោលបំណងដែលមិន
បានបញ្ជាក់ និងមិនមែនជាផ្លូវការផងដែរ ដែលវាមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នាប្រសិនបើសំខាន់ជាងផងចំពោះអ្នកចូលរួម
បើសិនជាការវាយតម្លៃបំភ្លេច នូវគោលបំណងទាំងនោះ វាបង្ហាញពីការបាត់បង់ ការខិតខំប្រឹងប្រែង ដែល
បានធ្វើរួមមកហើយ ។ វាអាចកើតឡើងចំពោះការងារដែលគេពុំសូវយកចិត្តទុកដាក់ ។

នៅក្នុងការវាយតម្លៃវាជាការល្អណាស់ បើគោលបំណងជាគោលបំណងជាក់លាក់ច្បាស់លាស់ និង
អាចវាស់វែងបាន ។ មុននឹងការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈចូលរួមចាប់ផ្តើម វាជាការចាំបាច់ណាស់ ដែលអ្នកចូលរួម
ធ្វើការវាយតម្លៃ ត្រូវដកភាពទៅលើគោលបំណងនៃកម្មវិធីជាមុនសិន ។

*** តើអ្នកត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តលើគោលបំណងដែលត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃយ៉ាងម្តេច ?**

ការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកអាស្រ័យកត្តាដូចខាងក្រោម :

ថាតើការវាយតម្លៃត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាចម្រង ដើម្បី មើលពីភាពផ្តល់អោយនូវ ផលល្អ និងភាពជឿន
លឿន ឬឥទ្ធិពលរយៈពេលវែងរបស់កម្មវិធីឬទេ ? សេចក្តីសង្ឃឹមនិងតម្រូវការអ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ
និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ ឧទាហរណ៍-តើគេសង្ឃឹមចង់ បានលទ្ធផលយ៉ាងឆាប់រហ័សសំរាប់សម្រេចលើគោល
នយោបាយជាមូលដ្ឋាន និងការធ្វើផែនការ ? ថាតើអ្នក មានធនធានដូចជាបុគ្គលិក ថវិកា និងពេល
វេលាសំរាប់ការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈធំដែរឬទេ គោលបំណង នៃកម្មវិធីដែលត្រូវវាយតម្លៃ និងមូលហេតុ
របស់វាត្រូវតែបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់លាស់បើមិនដូច្នោះទេនឹង មានការទិញថាគោលបំណង ដែលសំខាន់
មិនមានការយកចិត្តទុកដាក់ ។

ជាជំហានបន្ទាប់គឺត្រូវធ្វើការពិចារណាពីរបៀបធ្វើការវាយតម្លៃគោលបំណងនោះ ។ ពេលខ្លះវាមិនមានការពិតឡើយ បើសិនជាគោលបំណងច្បាស់លាស់តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមនៃគំរោងកម្មវិធី និង សន្ទស្សន៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្យភាពជឿនលឿននោះ ។

៣- ហេតុអ្វីសន្ទស្សន៍មានសារៈសំខាន់ ?

សន្ទស្សន៍គឺជាខ្នាតគំរូ ។ គេអាចប្រៀបធៀបវាទៅនឹងសញ្ញាគីឡូម៉ែត្រនៅតាមផ្លូវ ដែលអាចបង្ហាញថា តើអ្នកធ្វើដំណើរត្រូវផ្លូវឬទេ ? តើអ្នកធ្វើដំណើរបានប៉ុន្មានគីឡូម៉ែត្រហើយ ហើយអ្នកត្រូវធ្វើដំណើរបានប៉ុន្មានគីឡូម៉ែត្រទៀតទើបដល់ទិសដៅ (ឬគោលបំណង) ។ សន្ទស្សន៍បង្ហាញពីភាពជឿនលឿន និងវាស់វែងការផ្លាស់ប្តូរ ។ សន្ទស្សន៍ជាច្រើនបង្ហាញពីចំនួនដែលអាចវាស់វែងដូចជា : ជាអត្រាកាតរយ (ឧទាហរណ៍ ១០ក្នុងចំណោម ១០០) ។ ល។ នៅក្នុងកម្មវិធីខ្លះការកំណត់គោលបំណងមិនបានច្បាស់លាស់ឡើយ ។ បើគ្មានគោលបំណងដែលច្បាស់ និងអាចវាស់វែងបានទេ សន្ទស្សន៍ក៏ពិបាកនឹងមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ដែរ ។

បើសិនជាគោលបំណង និងសន្ទស្សន៍មិនច្បាស់លាស់ទេ គឺត្រូវដាក់វាអោយមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់មុននឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ដំបូងត្រូវមើលថាតើយើងកំពុងធ្វើអ្វី ហេតុអ្វីយើងធ្វើការងារនោះ ? គេត្រូវសរសេរវាទៅតាមផ្នែកផ្សេងៗដូចជា បណ្តុះបណ្តាល ឥណទាន ។ ល។

៤- គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ

មនុស្សផ្សេងៗអាចចង់ដឹងពីលទ្ធផលផ្សេងៗនៃការវាយតម្លៃ ។ បើសិនជាមានការចង់ដឹងច្រើនគេត្រូវផ្តល់អទិភាពដល់គោលបំណងនោះ ។ ស្វែងរក ធ្វើការប៉ាន់ស្មាន ផ្តល់អនុសាសន៍ ។

II. ការបង្កើតក្រុមវាយតម្លៃ

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការពិចារណាលើអ្នកណា គួរស្នើអោយចូលរួមអនុវត្តការវាយតម្លៃតើគេមានជំនាញក្នុងការប្រមូលព័ត៌មានវិភាគ ដែលអាស្រ័យទៅនឹងគោលបំណងរបស់ការវាយតម្លៃដែរ ឬទេ ? បើក្រុមវាយតម្លៃត្រូវបានប្រើប្រាស់នោះ តម្រូវការដូចខាងក្រោមត្រូវបានពិចារណា :

- ក្រុមវាយតម្លៃត្រូវមានទាំង បុរស និងស្ត្រី
- ត្រូវមានអ្នកដែលមានបច្ចេកទេសដែលទាក់ទង (ឧ-សុខភាព, កសិកម្ម..... ។ ល។

បើយើងដឹងថាមានមនុស្សជាច្រើន ដែលទទួលបានប្រយោជន៍ពីលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃពេលនេះ យើងនិយាយពីនិរន្តរ៍ខ្លះ ដែលដើរតួនាទីក្នុងការអនុវត្តការវាយតម្លៃ :

- ១- សមាជិកសហគមន៍ដែលចូលរួមក្នុងកម្មវិធី :

ជាទូទៅអ្នកទាំងនេះមិនមានការផ្តួចផ្តើមគំនិតក្នុងការវាយតម្លៃឡើយ តែគេជាអ្នកដើរតួសំខាន់ក្នុង
ការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃ ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែរគេបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការកំណត់លើអ្វីមួយ
ពេលណា និងរបៀបណា ដែលត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃ ។

- ២- សមាជិកសហគមន៍ដែលមិនបានចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធី :
ក្រុមផ្សេងៗនៃសហគមន៍គួរតែធ្វើការពិចារណាដើម្បីអោយគេចូលរួមស្វែងយល់
និងផ្តល់ជាគំនិត ផ្សេងៗដល់កម្មវិធី និងអាចធ្វើអោយគេមានការចាប់អារម្មណ៍
និងគេអាចចូលរួមជាសមាជិករបស់យើងកាន់ តែច្រើនឡើង ។

៣- បុគ្គលិកគំរោង

៤- អង្គការផ្សេងៗទៀតដែលធ្វើការនៅក្នុងតំបន់

៥- អ្នកសំរបសំរួលក្នុងការវាយតម្លៃ

អ្នកសំរបសំរួលពីខាងក្រៅ អាចជួយបង្កើតដំណើរការ បង្រៀនការអនុវត្ត និងបង្កើនអោយមានភាព
សត្យានុម័តកាន់តែខ្លាំង ។ គេមានតួនាទីតែជាអ្នកសំរបសំរួលប៉ុណ្ណោះ ។ គេអាចផ្តល់នូវបទពិសោធន៍របស់
គេតែមិនអាចសន្និដ្ឋានលើអ្វីទាំងអស់ ។

III. ការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ

មានប្រភេទនៃវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃជាច្រើន ។ វិធីសាស្ត្រខ្លះត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់វាយតម្លៃ
ឥទ្ធិពលនៃកម្មវិធីទៅលើប្រជាជន ខ្លះសំរាប់ជួយវាយតម្លៃរចនាសម្ព័ន្ធអង្គការ និងកម្មវិធីខ្លះសំរាប់វាយ
តម្លៃឥទ្ធិពលនៃសកម្មភាពកម្មវិធី ។

- ១- ប្រជាជន (វិធីសាស្ត្រដែលប្រើជាទូទៅ)
 - ឧបករណ៍វាស់វែងដូចជា ជញ្ជីង , ម៉ែត្រ.....
 - សំនួរផ្ទាល់មាត់ : សួរសំនួរក្នុងបញ្ជី ,សម្ភាសន៍តេស្តជំនាញ និងចំណេះដឹង ,ប្រជុំ
ការពិភាក្សា
 - សំណួរសរសេរ :ជាបញ្ជីសំណួរ ,ការធ្វើតេស្តជំនាញ ,ចំណេះដឹង
 - ការវិភាគព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ដូចជា : របាយការណ៍
 - ការអង្កេត ,រូបថត

២- រចនាសម្ព័ន្ធអង្គការ និងកម្មវិធី ក៏ដូចជាវិធីដែលប្រើសំរាប់វាយតម្លៃប្រជាជនដែរ
អ្នកអាចប្រើប្រាស់ :

- សំណួរសរសេរ ឬ ផ្ទាល់មាត់
- សម្ភាសន៍
- ការអង្កេត
- ការពិភាក្សា

៣ សកម្មភាពកម្មវិធី

វិធីសាស្ត្រជាច្រើនដែលអាចយកមកប្រើប្រាស់សំរាប់វាយតម្លៃឥទ្ធិពលនៃសកម្មភាព កម្មវិធីរួមមាន :

- ការវាស់វែងផ្សេងៗ ដូចជាផ្ទៃដី . ចំនួនមនុស្ស .ផលិតផល.....
- ការធ្វើតេស្ត
- ការសួរសុំនូវផ្ទាល់មាត់ ឬសរសេរ

IV. ការបង្កើតផែនការវាយតម្លៃ

១- ហេតុអ្វីត្រូវធ្វើផែនការវាយតម្លៃ តើការធ្វើផែនការវាយតម្លៃមានន័យដូចម្តេច? ការធ្វើផែនការគឺជាវិធីដែលរៀបចំដែលអ្នកអាចបង្ហាញថា តើអ្វីដែលអ្នកចង់សំរេច និងនៅពេលណា ។

ការធ្វើផែនការអាចជួយអ្នកអោយ :

- ជ្រើសរើស និងផ្តល់អទិភាពលើគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ
- បង្ហាញពីប្រភេទនៃវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដែលយើងត្រូវប្រើ
- សំរេចថា តើយើងត្រូវលំអិតទៅលើអ្វីខ្លះ
- កំណត់ពីតួនាទីរបស់មនុស្សម្នាក់ក្នុងការវាយតម្លៃ
- បង្ហាញពីរយៈពេល និង ការចំណាយលើការវាយតម្លៃ
- បង្ហាញពីទំនាក់ទំនងនៃផ្នែកផ្សេងៗក្នុងការវាយតម្លៃ
- បង្កើនជំនាញក្នុងការធ្វើផែនការ និងការរៀបចំ

របៀបដែលល្អក្នុងការរៀបចំធ្វើផែនការវាយតម្លៃ គឺត្រូវបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើដាច់របស់វា និង ត្រូវការពេលវេលាប៉ុន្មាន ។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាតំរូវការវាយតម្លៃអាចមានលក្ខណៈខុសគ្នាប៉ុន្តែមានចំណុចសំខាន់ៗប្រហាក់ប្រហែលគ្នា តារាងផែនការវាយតម្លៃមួយ :

ចំនុចចំបង	សន្ទស្សន៍/ព័ត៌មានដែលត្រូវប្រមូល	វិធីសាស្ត្រប្រមូល	អ្នកណាចូលរួម	នៅពេលណា
-----------	---------------------------------	-------------------	--------------	---------

V. ការប្រមូលព័ត៌មាន

បន្ទាប់ពីធ្វើផែនការរួច យើងចាប់ផ្តើមអនុវត្តនូវអ្វីដែលបានគ្រោងនៅក្នុងផែនការ ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាឯកសារផ្សេងៗដែលអាចទាក់ទងទៅនឹងការប្រមូលព័ត៌មានរបស់អ្នក :

- សំណើរតំរោងកម្មវិធី
- ឯកសារផ្សេងៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសំណើ
- របាយការណ៍វាយតម្លៃពីពេលមុន ឬរបាយការណ៍ស្ថាប័នដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកផ្សេងលើកម្មវិធីរបស់អ្នក ។

- ផែនទីនៃតំបន់គោលដៅ
- គោលបំណងនៃគម្រោងកម្មវិធីដែលមានបច្ចុប្បន្ន
- អង្គការលេខរបស់អង្គការ
- របាយការណ៍ប្រជុំផ្សេងៗ
- របាយការណ៍ជំរឿន ឬរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ
- ផែនការថវិកា និងរបាយការណ៍ថវិកា
- ថវិកាសំរាប់ការវាយតម្លៃ
- ផ្សេងៗ



VI. ការធ្វើរបាយការណ៍លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ

១/ តើអ្វីខ្លះដែលត្រូវបង្ហាញក្នុងរបាយការណ៍ :

- តើកម្មវិធីកំពុងតែប្រឹងប្រែងធ្វើអ្វី ?
- តើជាក់ស្តែងមានអ្វីកើតឡើង ?
- តើអ្វីដែលធ្វើបាន និងអ្វីដែលធ្វើមិនបាន តើមកពីមូលហេតុអ្វី ?

២/ ចំណុចសំខាន់ៗដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ក្នុងការសរសេររបាយការណ៍ :

- ត្រូវសរសេរអោយបានខ្លី : របាយការណ៍ដែលវែងអាចមិនមានផលប្រយោជន៍ ដោយគ្រាន់ពេលអាន ។

- ត្រូវសរសេរអោយបានច្បាស់ : ជៀសវាងប្រើពាក្យបច្ចេកទេសជ្រៅៗពិបាកយល់
ប្រើឃ្លាខ្លីៗ : មិនត្រូវអោយលើសពី២០ពាក្យ (បើអាចគឺមិនលើសពី ១៦ពាក្យ)
នៅក្នុងឃ្លានិមួយៗ ។ មិនត្រូវបញ្ចូលគំនិតច្រើននៅក្នុងឃ្លាតែមួយឡើយ ។

- រៀបចំឃ្លា និងប្រយោគអោយបានសមស្រប
- ត្រូវប្រើចំណងជើងធំ តូចទៅតាមលំដាប់លំដោយ
- សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើពាក្យគន្លឹះៗ
- មានតំលៃទាប
- ធ្វើអោយទាន់ពេលវេលា

៣/ ទំរង់បែបបទនៃរបាយការណ៍ :

ទំរង់បែបបទនៃរបាយការណ៍មានច្រើនប្រភេទ អាស្រ័យទៅនឹងការកំណត់របស់គេ ។ ខាងក្រោម
នេះ គឺជាទំរង់បែបបទមួយដែលគេប្រើជាទូទៅ :

- គំរូបក្រៅ
- សង្ខេប
- មាតិកា
- ព័ត៌មានជាមូលដ្ឋាន
- គោលបំណង និងវិធីសាស្ត្រនៃការវាយតំលៃ
- លទ្ធផលនៃការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ
- ការផ្តល់ទិន្នន័យ និងផ្តល់អនុសាសន៍



ឯកសារយោង

១. ការធ្វើផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ. ស៊ីដេសេ (ផ្នែកភាពជាដៃគូរ ១៩៩៨)
២. តំរោងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ ស៊ីដេសេ ២០០៣
៣. ការគ្រប់គ្រងតំរោងកម្មវិធី ស៊ីដេសេ ២០០២
៤. Project planning monitoring and evaluation, VBNK 2001
៥. MOD, a management method for NGO, Jenny person, 1996.
៦. Planning Organizing Leading and Controlling, RUA 2000